

РЕШЕНИЕ

№ 37327

гр. София, 12.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 41 състав, в публично заседание на 06.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Луиза Христова

при участието на секретаря Мариана Велева, като разгледа дело номер **9804** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК. Образувано е по жалба на П. П. П. от [населено място], чрез адв. Д., срещу заповед № СОА25-РД40-61 от 20.08.2025г. на кмета на СО, с която с която е отчужден ПИ с идентификатор 68134.905.520 (незастроен) с площ от 156 кв.м., попадащ в уличната регулация и в обхвата на обект: „Етапно изграждане на транспортна инфраструктура и инженерни мрежи по улици в м. „В. – Вец С.“, район „Л.“ съгласно влязъл в сила ИПУР, одобрен с решение № 725 по протокол № 61 от 19.09.2022г. на СОС.

Жалбоподателят твърди, че процесната заповед е издадена след отмяна на предходна такава с окончателно съдебно решение № 24331 от 14.07.2025г. по адм. дело №287/2025г. по описа на АССГ, 53 с-в. Вместо да изпълни дадените от съда указания и да определи собствениците на отчуждавания имот, административният орган неправилно е приел, че съществува спор за собственост между жалбоподателя и С. М. И. и Е. М. Г.. Посочва, че имотът е бил част от ПИ с идентификатор 68134.905.2150, идентичен с УПИ XVII-1149 от кв.18 по плана на [населено място], местност „В. – Вец С.“ с площ от 625 кв.м. Единствен собственик на този имот е жалбоподателя, който е придобил S от него по дарение от майка му и другата S - чрез доброволна делба. Като не е съобразил това, административният орган е постановил нищожен акт. Алтернативно се излагат съображения за незаконосъобразност на акта. Посочва, че майка му Е. П. е починала на 23.07.2025г. и неправилно е посочена като адресат на заповедта. Оспорва се и размерът на определено обезщетение, което счита за несъответно на разпоредбите на чл.22, ал.5 и 10 от ЗОС. Същото съвпада с определеното от вещото лице по приетата от съда съдебно-оценителна експертиза по адм. дело №287/2025г. Според жалбоподателя то не обвързва

ответника, защото съдът само го е цитирал в мотивите си. Освен това същото е определено в нарушение на чл.22, ал.10 от ЗОС въз основа на сделки, извършени в периода 09.08.2023г. – 09.08.2024г. и не отразява ръста на цените през 2025г. Поради това същото следва да се определи въз основа на пазарни аналози, сключени в период от 1 год. преди издаване на процесната заповед. Не е съобразено също, че предназначението на имота по предходен план от 1958г. е частично за жилищно застрояване, както и че имотът попада в 3-та ценова зона. Оспорва се качеството на пазарен аналог на сделката по НА № 196, том XVV, рег. № 24309, дело № 2140 от 17.07.2024г., който попада в зона Жк с високо застрояване, за разлика от процесния, който е за ниско застрояване. Претендира се обезщетяване и на извършените в имота подобрения, представляващи лека прозирна ограда и врати по част от границата на имота, храсти и дръвчета, и поставен преместваем обект. Поради това се иска от съда да прогласи нищожността на процесната заповед и алтернативно – да я отмени като незаконосъобразна в нейната цялост, като върне преписката на административния орган за ново произнасяне с указания относно липсата на спор за собственост върху имота. Алтернативно моли съда да измени определеното със заповедта обезщетение, като увеличи същото в съответствие с чл. 21-23 от ЗОБС и го допълни със стойността на подобренията. Претендират се разноси по списък.

Ответникът - кмета на СО, редовно уведомен, в становище от 18.09.2025г. моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна, тъй като оценката на отчуждавания имот е определена в съответствие с дадените указания в решение № 24331 от 14.07.2025г. по адм. дело №287/2025г. по описа на АССГ, 53 с-в. С това решение съдът е отменил предходна заповед за отчуждаване № СОА24-РД40-51 от 28.11.2024г. на кмета на СО и е установил, че за имота съществува спор за собственост, който не е разрешен пред граждански съд. Поради това са посочени всички спорни собственици и определеното обезщетение е предвидено да се преведе по сметка на СО. Освен това съдът е указал размерът на обезщетението да се съобрази с определеното от съда такова. Поради това се иска от съда да отхвърли жалбата. Претендира се юрисконсултско възнаграждение.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА не изпраща представител, който да даде заключение по основателността на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, след като прецени доводите на страните и събраните по делото и обсъди писмените доказателства по см. на чл.235 ГПК във вр.чл.144 АПК, приема за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят се легитимира като собственик на: 1) S от УПИ XVII-1149, кв.18, местност „В. – Вец С.“ по плана на [населено място] с площ от 625 кв.м., който заедно с УПИ XVI-1149 са идентични с УПИ XIII-3701 от същия квартал с площ от 1508 кв.м. по предходна регулация от 1959г., както и на преместваемо съоръжение – павилион – кафе- аперитив, поставено в УПИ XIII-3710 на основание чл.120а от ППЗТСУ, съгласно НА № 83, том IV, рег. № 14023, дело № 614 от 20.12.2006г. 2) другата S от УПИ XVII-1149, кв.18, местност „В. – Вец С.“ по плана на [населено място] с площ от 625 кв.м., който заедно с УПИ XVI-1149 са идентични с УПИ XIII-3701 от същия квартал с площ от 1508 кв.м. по предходна регулация от 1959г., съгласно договор за доброволна делба от 11.04.2007г., вписан в Службата по вписванията. В КК е нанесен обект с идентификатор 1238.1 със ЗП от 103 кв.м. и предназначение – сграда за търговия, поставена с разрешение № 34 от 21.12.2000г. С писмо от 05.07.2024г. директора на дирекция „ОСК“ при СО е уведомил НАГ, че разрешението за поставяне на преместваемия обект към момента е изтекло и не е издавано ново такова. С разрешение за поставяне № 92 от 07.08.2014г. на главния архитект на район „Л.“ в УПИ XVII-1149, кв.18 е поставена временна дървена конструкция по индивидуален проект – навес към съществуващ търговски обект кафе – аперитив.

С НА за спогодба за делба № 82, том II, рег. № 7491, дело № 277 от 31.10.2025г. жалбоподателят се легитимира и като собственик на онази реална част от неурегулирано дворно място, съставляващо ПИ 1149 от кад.лист 620, за която реална част са били отредени УПИ XVII и УПИ XVI от кв.18, а по настоящем УПИ XVI-2149, 2150, както и на ПИ с идентификатори 68134.905.520 и 521.

Е. А. П. се легитимира като собственик на ПИ от около 1160 кв.м., представляващо УПИ XIII-3701 от квартал 18, местност „В. – Вец С.“ по плана на [населено място] от 1959г., с неуредени сметки за придаваемите части по регулация към парцела от 338 кв.м. въз основа на НА № 100, том VII, дело № 1192 от 15.05.1959г. Т.е. без тези придаваеми части имотът е 822 кв.м. За 293 кв.м. от тези придаваеми части регулацията е приложена, за което е съставен НА № 198, том VI, дело № 792/1960г., като имотът е станал общо около 1115 кв.м. За останалата част от около 45 кв.м. регулацията не е приложена, т.е. същите не са собственост на Е. П.. Видно от удостоверение за наследници на л. 42, Е. А. П. е починала на 23.07.2025г. и е оставила като наследници – жалбоподателя и ЗС М. П. П..

Заинтересованата страна М. П. П. се легитимира като собственик на 1/4 от УПИ XIII-3701 от квартал 18, местност „В. – Вец С.“ цялото с площ от 1508 кв.м. по предходна регулация от 1959г. с неуредени сметки по регулация за 45 кв.м. съгласно НА № 32, том 211, дело № 41383 от 08.12.1997г. за издръжка и гледане на майка й Е. П.. Тази ж след разделянето на УПИ XIII-3701 на два УПИ - УПИ XVI-1149 и УПИ XVII-1149 е върната обратно на майката с НА за дарение № 69, том II, рег. № 8648, дело № 234 от 04.08.2006г. Следователно към момента няма доказателства М. П. П. да е съсобственик на УПИ XVII-1149.

Заинтересованата страна С. М. И. се легитимира като собственик на 1/3 ид. част от УПИ XVI-1149 от кв.18, местност „В. – Вец С.“ по плана на [населено място] с площ от 627 кв.м. съгласно НА № 61, том II, рег. № 4649, дело № 195 от 19.12.2011г., която впоследствие е прехвърлил на жалбоподателя с НА № 121, том I, рег. № 7216, дело № 106 от 18.12.2020г. Останалата част от УПИ XVI-1149 също е собственост на жалбоподателя, тъй като М. М. И. и Л. С. И. – нейни собственици съгласно договор за доброволна делба от 11.04.2007г., вписан в Службата по вписванията, са му я прехвърлили чрез покупко- продажба с НА № 12, том I, рег. № 805, дело № 08 от 20.02.2017г. и НА № 36, том I, рег. № 2741, дело № 30 от 03.06.2020г. В тези актове изрично е посочено, че се прехвърлят части от ПИ с идентификатор 68134.905.2149, който е идентичен с УПИ XVI-1149. Следователно към момента няма доказателства С. М. И. да е съсобственик на УПИ XVII-1149.

Заинтересованата страна Е. М. Г. не се легитимира с документ за собственост.

Отчужденият с процесната заповед ПИ с идентификатор 68134.905.520 попада в УПИ XIII-3701 от кв.18 по първия регулационен план за имота от 1958г. и в част от [улица].т.65 съгласно комбинирана скица на л.89 от адм. дело № 287 от 2025г. и удостоверение от ГИС на л. 163. По този план УПИ XIII-3701 е с предназначение Жм. Със следващия регулационен план, одобрен със заповед № РД-50-1107 от 27.11.1995г. (л.135 от адм. дело № 287 от 2025г.), УПИ XIII-3701 е разделен на УПИ XVI-1149 и УПИ XVII-1149 като части от тях попадат в обхвата на улична регулация. Имот 520 влиза в обхвата на уличната регулация. По южната част на УПИ XVII-1149 е изградена ограда и има нанесена сграда. Следващият регулационен план е одобрен с решение № 44 по протокол № 24 от 30.03.2001г. на СОС (л.131 от адм. дело № 287 от 2025г.), където имот 520 също попада изцяло в улична регулация. С одобрената през 2017г. КК върху стар ПИ с пл. № 1149 са нанесени два имота: ПИ 2149 и ПИ 2150. ПИ 520 е попадал в обхвата на ПИ 2150. Със заповед за изменение на КК от 22.12.2021г. е одобрено изменение на КК, като частите от имоти 2149 и 2150, които попадат в обхвата на предвиждането за улична регулация по плана от 1995г. са

обособени като самостоятелни ПИ с отделни идентификатори, като процесният отчуждаван имот е с идентификатор 68134.905.520. Останалите части от имоти 2149 и 2150 със заповед за изменение на КК от 2023г. са обединени в един имот с идентификатор 68134.905.1238. Действащият ПУП е приет с решение № 725 по протокол № 61 от 16.09.2022г. на СОС. С него се обединяват УПИ XVI-1149 и УПИ XVII-1149 в един УПИ XVI-2149, 2150, като уличната регулация е по регулационните линии от 1995г. ПИ 520 попада в [улица] - о.т.57 и о.т.57-о.т.345б по действащия регулационен план, одобрен с решение № 725 по протокол № 61 от 16.09.2022г. на СОС.

Обявление за уведомяване за започналата отчуждителна процедура е публикувано във в. „24 часа“, в. „Днес“ и „Труд“ на 18.10.2024г., както и е залепено на информационното табло на СО съгласно констативен протокол на л. 106 и в сградата на район „Л.“ съгласно протокол на л. 110. Видно от представената по делото експертна оценка на л. 118-128, възложена с писмо на кмета на СО № СОА24-ГР94-4066 от 09.08.2024г., имотът – предмет на отчуждаване, е включен в програма за придобиване, управление и разпореждане с общинска собственост на СО за 2023г., приета с решение № 172 по протокол № 72 от 09.03.2023г. на СОС. По ОУП от 2009г. отчуждаваният имот попада в зона на транспортна инфраструктура Тти без устройствени параметри. Съгласно действащия регулационен план, одобрен с решение № 725 по протокол № 61 от 16.09.2022г. на СОС, имотът – предмет на отчуждаване, попада в [улица] - о.т.110а и о.т.345а-о.т.345б. Съгласно предходен план за регулация, одобрен с решение № 44 по протокол № 24 от 30.03.2001г. на СОС, имотът попада в УПИ XVII-1149 от кв.18 и [улица] - о.т.110. Съгласно стар ПУП, одобрен със заповед № 4982 от 13.08.1958г. на министъра на комуналното стопанство, благоустройство и пътища, част от имота попада в УПИ XII-3701 от кв.18 и част – в [улица].т.65. Оценителят в административното производство е извършил оглед на имота и е установил, че имотът е незастроен, като в него има преместваем обект с площ от 103 кв.м. и слънчезащитно съоръжение, за което не са открити одобрени проекти. Преместваемото съоръжение е с изтекло разрешение за поставяне и не подлежи на оценяване. Имотът е ограден с прогледна ограда от плетена оградна мрежа с метални колове и еднокрилна врата, като в него има 8бр. туи. Попада в III-та ценова зона като данъчната му оценка съгласно удостоверение на л. 155 е 8774,70лв. Оценката е изготвена според предназначението на имота по плана от 1958г., където 135 кв.м. от имота попада в УПИ XIII-3701 за Жм и 21 кв.м. попадат в улична регулация (Тти). Въз основа на представени от Агенцията по вписванията повече от 5000 сделки, са избрани 13 бр. актове на вписани сделки с имоти в периода 09.08.2023г. – 09.08.2024г., като експертът е селектирал 6 от тях, които отговарят на основните критерии по ЗОБС за аналог. 4 от тях за 5 имота са използвани за оценка на частта от имота, която попада в зона Жм, а 2 от тях за 3 имота са използвани за оценка на частта от имота, която попада в зона Тти. Поради това е определил оценката по чл.22, ал.5 от ЗОБС въз основа на осреднена цена на 1 кв.м. от 148,34лв. за зона Тти и от 504,96лв. за зона Жм или 71 285,14лв. Подобренията са оценени на 1280лв.

При тези условия е издадена ЗАПОВЕД № СОА24-РД40-51 от 26.11.2024г. на кмета на Столична община, с която на основание чл. 25, ал. 2 във връзка с чл. 21, ал.1 и чл. 25, ал. 1 от Закона за общинската собственост, е отчужден ПИ с идентификатор 68134.905.520 незастроен, с площ от 156 кв.м., във връзка с реализацията на улична регулация и на обект „Етапно изграждане на транспортна инфраструктура и инженерни мрежи по улици в м. „В. – Вец С.“, район „Л.“ съгласно влязъл в сила ИПУР, одобрен с решение № 725 по протокол № 61 от 19.09.2022г. на СОС. Издателят на заповедта, въз основа на изготвена в административното производство оценка на имота, е определил парично обезщетение в размер на 71 461,14лв., разпределено между майката на жалбоподателя, С. М. И. и Е. М. Г.. Тази заповед е оспорена по адм. дело № 287 от

2025г., по което е изслушана съдебно-оценителна експертиза, която е приела като равностойно парично обезщетение за имота сумата от 77192,58лв. и 1652,30 лв. за извършените подобрения. С решение № 24331 от 14.07.2025г. по делото заповедта е отменена, като е прието, че неправилно са определени правоимащите собственици на отчуждавания имот и неправилно е определен размера на дължимото обезщетение. Преписката е върната на административния орган за правилно определяне на правоимащите собственици и взимане предвид размера на равностойното парично обезщетение, определено в съдебно-оценителната експертиза в размер на 77 192, 58лв. (без подобренията).

Въз основа на горното при повторното разглеждане на преписката е издадена процесната заповед № СОА25-РД40-61 от 20.08.2025г. на кмета на СО, в която като съсобственици на процесния имот са посочени жалбоподателя, ЗС и Е. П. и е определено парично обезщетение съобразно указаниято, дадено в съдебното решение. Заповедта е съобщена на жалбоподателя на 01.09.2025г., а жалбата срещу нея е подадена на 12.09.2025г.

От изслушаната и приета по делото допълнителна СТЕ се установява, че имот 520 – предмет на процесната заповед, попада частично със 105 кв.м. в придадените по регулация 293 кв.м. съгласно НА № 198, том VI, дело № 792/1960г. Останалата част от имот 520 попада в [улица] кв.м., [улица] кв.м. и в УПИ XIII-3701 – 18 кв.м. Вещото лице уточнява, че 7 кв.м. от имот 520 попадат в неуредените сметки по регулация от 45 кв.м. за УПИ XIII-3701. По плана от 1995г. имот 520 попада изцяло в улица.

При така установената фактическа обстановка, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град достига до следните правни изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от надлежна страна и в предвидения от чл. 27, ал. 1 от ЗОБС 14-дневен преклузивен срок за обжалване от връчването на заповедта. Разгледана по същество, жалбата е **ЧАСТИЧНО ОСНОВАТЕЛНА**.

Административното производство се е развило по реда на Глава III от ЗОС. С издаването на оспорената заповед Кметът на Столична община е упражнил правомощието си по чл. 25, ал. 2 от ЗОС да издаде заповед за отчуждаване на недвижим имот във връзка с реализацията на обект – публична общинска собственост, а именно: Етапно изграждане на транспортна инфраструктура и инженерни мрежи по улици в м. „В. – Вец С.“, район „Л.“ съгласно влязъл в сила ИПУР, одобрен с решение № 725 по протокол № 61 от 19.09.2022г. на СОС. Следователно е налице публичен интерес, който не може да бъде удовлетворен по друг начин. Обявлението за предстоящата процедура по принудително отчуждаване е публикувано в три централни ежедневника, както и е поставено на определено за целта място в сградата на района. В постановения административен акт- № СОА25-РД40-61 от 20.08.2025г. на кмета на СО, е посочено основание за отчуждаване, предназначението, видът, местонахождението на имота, констатирано е, че е налице спор за собственост, определен е размера на обезщетението и датата, на която паричното обезщетение ще бъде внесено по сметка на съответната банка при условията на чл. 29, ал.2 от ЗОС. Заповедта е издадена от компетентен орган в рамките на предоставените му със закона правомощия. Налице е и главната материално-правна предпоставка на закона, а именно: част от имота на жалбоподателя е предвиден за изграждането и реализирането на обект публична общинска собственост на територията на Столична община – улична регулация.

Съгласно чл. 21, ал. 1 от ЗОС имоти - собственост на физически или на юридически лица, могат да бъдат отчуждавани принудително за задоволяване на общински нужди, които не могат да бъдат задоволени по друг начин, въз основа на влязъл в сила подробен устройствен план, предвиждащ изграждането на обекти - публична общинска собственост след предварително и равностойно парично или имотно обезщетение.

Следователно първите два въпроса, които следва да се уточнят е каква площта на отчуждавания имот и кой е неговият собственик. По първия въпрос се установява, че още с регулационния план от 1958г. част от ПИ 520 в размер на 21 кв.м. е била предвидена за улица. Следователно тя никога не е била част от УПИ XIII-3701, тъй като същият се е появил за първи път именно с този план. УПИ XIII-3701 е с площ от около 1160 кв.м., от които 338 кв.м. неуредени сметки по регулация. От тях са уредени сметките за 293 кв.м. и не са уредени сметките по регулация за 45 кв.м. Част от ПИ 520 в размер на 7 кв.м. попада в тези 45 кв.м., т.е. не е част от УПИ XIII-3701, тъй като в частта за тях планът не е приложен. Видно от допълнителното заключение на вещото лице, изслушано в настоящото производство, 7 кв.м от процесният ПИ 520 – предмет на отчуждаване, попадат именно в тези 45 кв.м., следователно те не могат да бъдат предмет на отчуждаване, защото никога не са били собственост на посочените в процесната заповед лица. По този начин имотът – предмет на отчуждаване, става $156-21-7=128$ кв.м. Останалата част от ПИ 520 не попада в УПИ XIII-3701, поради което не може да бъде отчуждена от неговия собственик. По втория въпрос се установява, че жалбоподателят е единствен собственик на УПИ XVI-1149 и на УПИ XVII-1149, кв.18, местност „В. – Вец С.“ по плана на [населено място], които заедно с частите, които според плана от 1995г. попадат в улична регулация, са идентични с УПИ XIII-3701 от същия квартал по предходна регулация от 1958г. ПИ 520 не попада нито в УПИ XVI-1149, нито в УПИ XVII-1149, тъй като с плана от 1995г., с който се появяват тези два УПИ, ПИ 520 попада изцяло в улична регулация. Следователно от съществено значение е да се установи чия е собствеността върху тези 128 кв.м. от УПИ XIII-3701, които по плана от 1958г. са попадали в този парцел. Съгласно НА № 100, том VII, дело № 1192 от 15.05.1959г. и НА № 198, том VI, дело № 792/1960г. УПИ XIII-3701 е бил собственост на Е. А. П.. След смъртта ѝ нейни наследници са жалбоподателят и М. П. П.. Неправилно в процесната заповед като собственици на ПИ 520 са посочени С. М. И. и Е. М. Г.. С. М. И. е бил собственик на 1/3 от УПИ XVI-1149 съгласно НА № 61, том II, рег. № 4649, дело № 195 от 19.12.2011г., в чийто обхват ПИ 520 не попада. Що се отнася до Е. М. Г., въпреки указаната с определение на съда от 26.09.2025г. доказателствена тежест, ответникът не е представил никакви доказателства защо е приел, че същата има собственост върху ПИ 520.

Видно от изложеното ответникът неправилно е определил както площта на отчуждавания имот, така и неговите собственици. Намаляването на площта на отчуждавания имот води до намаляване и на дължимото обезщетение за отчуждаване. Тъй като обаче съдът не може да определи по-ниско обезщетение от това, определено от административния орган, приема за меродавно това, определено в мотивите на решение на съда по адм. дело № 287/2025г., които са задължителни за административния орган. Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че размерът на определено обезщетение е несъответен на разпоредбата на чл.22, ал. 10 от ЗОС. Според нея размерът на равностойното парично обезщетение се определя не по-рано от три месеца преди издаването на заповедта по чл. 25, ал. 2. В случая той е определен със съдебно решение № 24331 от 14.07.2025г. по адм. дело № 287/2025г., в чийто мотиви е посочено, че административният орган следва да вземе предвид размера на равностойното парично обезщетение, определено в съдебно-оценителната експертиза (без подобренията). Процесната заповед е издадена на 20.08.2025г., т.е. в рамките на срока по чл.22, ал.10 от ЗОС.

Предвид факта, че административният орган неправилно е определил собствениците на ПИ 520, заповедта следва да бъде изменена в тази част като във втори абзац от диспозитива останат имената само на жалбоподателя и М. П. П..

Относно подобренията съдът съобразява разпоредбите на чл.22, ал.13 и 14 от ЗОБС, според които след влизане в сила на подробния устройствен план законните строежи и другите подобрения, извършени от собственика на имота при условията и по реда на чл. 49 от Закона за устройство на територията, се заплащат с по-малката стойност от стойността на направените разходи и увеличената стойност на имота. Не се дължи обезщетение за незаконни строежи в поземления имот - предмет на отчуждаване. На първо място, претендираните подобрения в жалбата са за лека прозирна ограда и врати, храсти и дръвчета и преместваем обект. На второ място, няма данни кога са поставени. Липсва заснемане на растителността по видове, а преместваемият обект подлежи на премахване предвид изтеклия срок за поставянето му. На трето място, не е ясно дали посочените подобрения попадат в частта от 128 кв.м., които подлежат на обезщетяване, или в останалата част от ПИ 520, която по изложените по-горе съображения не е собственост на жалбоподателя. Видно от скица с указан начин на разполагане на преместваем обект на л. 158, обектът е разположен в УПИ XVII-1149, в който ПИ 520 не попада. Не са представени и доказателства за реално направени разходи от жалбоподателя за затреввяването и залесяването. Предвид всичко изложено съдът намира, че за подобренията не се следва обезщетение.

Изложеното дава основание на съда да приеме, че обжалваният акт е законосъобразен в частта относно определения размер на обезщетението за отчуждаване, и незаконосъобразен в частта за определяне на собствениците, които подлежат на обезщетяване. Поради това процесната заповед следва да бъде изменена чрез заличаване като собственици на Е. А. П., С. М. И. и Е. М. Г..

Предвид изхода на делото на жалбоподателя се дължат разноски пропорционално на уважената част от жалбата за заплатената държавна такса – 10лв., възнаграждение на вещо лице – 600лв. и адвокатски хонорар в размер на 1000лв., платен в брой съгласно договор за правна защита на л. 279. На ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение, пропорционално на отхвърлената част от жалбата, в минимален размер съгласно чл. 24 от Наредбата за правната помощ.

Мотивиран от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 27 от ЗОБС, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.- град, II-ро отделение, 41 състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на П. П. П. заповед № СОА25-РД40-61 от 20.08.2025г. на кмета на СО, в частта, в която е прието, че ПИ с идентификатор 68134.905.520 (незастроен) с площ от 156 кв.м. е със спор за собственост между Е. А. П., С. М. И. и Е. М. Г..

ОСЪЖДА Столична община да заплати на П. П. П. от [населено място] сумата от 800 лв. разноски по делото.

ОТХВЪРЛЯ жалбата на П. П. П. срещу заповед № СОА25-РД40-61 от 20.08.2025г. на кмета на СО в останалата част като неоснователна.

ОСЪЖДА П. П. П. да заплати на Столична община сумата от 100лв. юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

СЪДИЯ: